

சிவா தனது மனைவி கலாவின சின்னம்மா தவேராணியை அன்று பின்னரேம் சினைந்து பார்ப்பதாக முடிவு கட்டிய விடயம் அவனது நண்பன் ஒருத்தனின் எதிர்பாராத வருகையால் தடபைட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

வந்திருந்த நண்பனுக்குத் தனீர் கொண்டுவந்த கலாவின முகத்தில் எள்ளும் கொள்ளும் வடிப்பதசை சிவா அவதானித்தபோது தர்மசங்கடமாகவிருக்கிறது. கலா, இலங்கைக்கு விடாதலகைக்கு வரத்திட்டமிட்ட உடனடியே இந்தத் தடவையாவது தனது சின்னம்மாவைப் போய்ப்பார்க்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையைத் தனது கணவனிடம் மிகவும் அழுத்தமாகச் சொல்லி விட்டாள்.

சிவா தனது குடும்பத்துடன் நீண்ட நாளகைக்குப் பின் லண்டனிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்திருக்கிறான். தனது இளவயதில் சின்னம்மா தன்னை அன்புடன் பார்த்துக் கொண்டதை, கலா பல தடவகைகள் அவனுக்குச் சொல்லியிருக்கிறாள். தங்கள் தகப்பன் லண்டனுக்கு வந்த காலத்தில் தங்களுடன் வாழ்ந்த தனது சின்னம்மா கலாவின இளவயது ஞாபகங்களுடன் இணைந்திருப்பது சிவாவாக்குத் தெரியும்.

கலாவின தாய் ஒரு ஆசிரியை, அப்போது தங்களதைத் தங்கள் சின்னம்மா தனது குழந்தைகள் மாதிரிப் பராமரித்த விடயத்தைக் கலா சிவாவாக்குச் சொல்லும்போது அவள் கண்களின் நீர் கட்டும்.

கலா, இலங்கையின் போர் காலத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவள். சாதாரண வாழ்க்கைமுறை தெரியாத அசாதாரண வாழ்க்கையுடன் வளர்ந்த தமிழக குழந்தைகளில் ஒருத்தி.

இலங்கைத் தமிழர்களின் வாழ்க்கை ஒட்டுமொத்தமாக வாழ்வாக்கும் சாவாக்குமிடையில் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்த கால கட்டமது. போராக் காப்ப பல இளவயதுத் தமிழக; குழந்தைகளின் எதிர்காலம் சிறையாடப்பட்ட கொடிய நரேமது. உலகம் புரியாத வயதில், எதிரியுடன் போராட துப்பாக்கி துக்கி இறப்பதை விட அன்னிய நாட்டில் கபினவலை சயெது பிழகைக் ஓடிவந்தவர்கள் பலர்.

அப்படி வளியில் தங்கள் பண்பிளகைகளை அனுப்ப விரும்பமற்ற அல்லது அனுப்ப வசதியற்ற பல பற்றோர் தங்கள் இளம் மகளை எப்படியும் திருமணம் கொடுத்து, அவர்கள் போர் முனகைக்கு இழுத்துச் சிலை லப்படாமல் காப்பாற்றப் பார்த்தார்கள். கலாவின குடும்பம் அவர்களின் தந்தை வழிச் சொந்தம் வளரிநாட்டில் இருந்ததால் வளியில் சினைந்து முயன்று கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் கலாவின தாயின் குடும்பத்தில் வளரிநாட்டில் அப்போது யாரும் இருக்கவில்லை.

அதனால் கலாவின சின்னம்மா, தவேராணிக் குப்பதினெட்டு வயதாக இருக்கும்போது

அவனுக்குத் திருமணம் நடந்ததாம். தவேராணியின் மறைப்பிப்பு படிக் வணேட்டும், டாக்டராக வரவணேட்டும் என்ற ஆசை தவிடு பொடியானது.

இலங்கை அரசாங்கம் ஒரு பக்கம், விடுதலைப் புலிகள் இன்னொரு பக்கம் 'இயக்கப்' பிரச்சினைகளைக் காரணம் காட்டி தமிழ் இளைஞர்களை வடேட்டையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

தவேராணியின் கணவர், அவர்களுக்குத் தபிரத்து உறவினரான மாதவன் என்ற இருபத்தி ஐந்து வயது ஆசிரியர் விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான இயக்கத்துடன் தொடர்புபுரந்ததாகக் கூற்றம் சாட்டப்பட்டு பாடசாலையிலிருந்து வீட்டு திரும்பும் போது கொலை செய்யப் பட்டார்கள். அப்போது தவேராணிக் குப்பத் தொன்பது வயது. வயற்றில் மட்டுமே மாதக் குழந்தை. கண்மட்டித்தியப்பற்குள் ஒரு தமிழ் உயிர் கண்டபிட்டுத் தரெவில் சூர்ண்டு விழுந்தது. தவேராணி விதவையாக் கப்பட்டாள்.

அதன் பின் தவேராணி தனது தமயன், தமக்கையின் உதவியில் வாழ்ந்ததாகவும் அவளின் மகனுக்குப் பதினெட்டு வயதாக இருக்கும் போது வளெரி நாட்டில் வாழும் ஒரு மாமாவின் உதவியுடன் அவன் சனென்று விட்டதாகவும், சின்னம்மா தனியாக வாழ்வதாகவும் கலா அவனுக்குச் சொல்லியிருக்கிறாள்.

சிவாவுக்கு இந்தக் கதையெல்லாம் அவன் மனைவி சொல்லக் காரணம் என்னவென்றால், அவனும் கலாவும் உறவினர்களல்லர். ஒருத்தரின் குடும்பத்தினரை மற்றக் குடும்பத்திற்குத் தரெயாது. அவனின் குடும்பம் லண்டனிலிருக்கிறது. அவளின் குடும்பம் ஸ்கொட்லாந்தில்; இருக்கிறது. அதனுடன் அவர்கள்; இலங்கையின் வெவ்வேறு பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள்.

கலா ஸ்கொட்லாந்திலிருந்து லண்டனுக்குப் படிக் கவந்தவள். சிவாவை லண்டனில் அவனுடன் படிக் கும் சினகேதியின் பிறந்த தின விழாவில் சந்தித்த தொடர்பால் காதல் பிறந்தது. வளர்ந்தது. அவர்களின் பற்றோர்களான இரு வீட்டாரும் இதனை எதிர்பார்த்தார்கள் என்பதை அவர்கள் பரெத்தாக ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்கவில்லை.

தாங்கள் இருவரும் திருமணம் செய்துகொள்ளப்போகிறோம் என்ற தங்கள் விருப்பத்தை இருவீட்டாரும் அறிவித்தார்கள். 'எந்த ஊர்?' (என்ன சமயம் என அறிந்து கொள்ள உதவும் களே வியது.) 'ஊரில் எந்தப் பகுதி?' (சாதியைத் தரெந்து கொள்வதற்கான களே வி அது) என்ற களே விகள் கலா வீட்டாரிடமிருந்து வந்த போது, அவன் இலங்கைப் பரீர் வீக் தகைக் கொண்ட தமிழ் ப்பயைன் 'என்று கலா தனது தாய் தகப்பனுக்குச் சொன்னாள்.

ஏனென்றால் 'நாங்கள் பார்க்கும் மாம்பிள்ளையை நீ செய்தால் சந்தோசப்படும். அப்படியில்லை என்றால், எப்படியும் எங்கள் மொழி பசேும் பயைன்பைப் பார்' என்று தாய் தகப்பன் அவளிடம் சாடையாக வற்புறுத்திச் சொல்லி வதை திருந்தார்கள். அவள் ஒரு கற்புப் பனையோ, வளெளையையோ காதலித்திருந்தால் அவர்களால் அதைத் தாங்க முடியாது என்றும் வளெரிப்படையாகச் சொல்லியிருந்தார்கள்.

அவனின் குடும்பம் அவனிடம் 'நீ சந்தோசமாகவிருந்தால் அதுபோதும். அதற்கறேறாற்போல் ஒரு துணையைப் பார்'; என்று சொல்லி விட்டார்கள். அவனின் தகப்பன் பகுத்தறிவுவாதி, மகனுக்குத் தன் எதிர்காலத்தைக்

கொண்டு நடத்தும் அறிவசைச் சொல்லிக் கொடுத்துத் திருந்தார்.

லண்டனில் அவர்களின் திருமணம் நடந்ததால் அவர்களையுடைய ஓட்டு மொத்தச் சொந்தங்களும்; திருமணத்திற்கு வரமுடியவில்லை; இருவரினதும் குடும்பங்களும் பெரும்பாலான இலங்கைத் தமிழர்கள் மாதிரி, இலங்கை கனடா, ஐரோப்பா லண்டன் என்று பல நாடுகளில் சிதறி வாழ்கிறார்கள்.

அவர்களுக்குத் திருமணமான காலத்தில் இலங்கையில் போர் நடந்து கொண்டிருந்தது. அதன் பின் சிவா தனது மலேபடிப்பு காரணமாக சில வருடங்கள் பெரிய பிரயாணங்களதைத் தவிர்த்தான். அதன் பின் அவர்களுக்குக் குழந்தைகள் பிறந்தனா.

இப்போது இலங்கை வந்தபோது, கலாயாழ்ப்பாணத்திலுள்ள தனது உறவினர்களபை பாரக்கப் போவது அவளுக்கு மிக முக்கியமான விடயமாகவிரும்புது. இருவரும் இளவயதில் இலங்கையை விட்டுப் போனவர்கள். ஆனால் அவர்களின் குடும்பங்கள் இலங்கையின் பல இடங்களிலும் இருக்கிறார்கள்.

சிவா, இலங்கைத் தலைநகர் கொழும்பு நகரில் பிறந்து வளர்ந்தவன். சிவா சிறு வயதில் தனது உறவினர்களபை பாரக்க யாழ்ப்பாணம் சென்றிருக்கிறான். ஆனாலும் யாழ்ப்பாணம் அவளுக்கு அவ்வளவு பரிச்சயமில்லை.

இப்போது அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் கலாவின் தகப்பனின் சொந்தக் காரர் வீட்டில் தங்கியிருக்கிறார்கள். லண்டனிலுள்ள சிவாவின் லண்டன் சினகேதனும் விடும்முறையில் யாழ்ப்பாணம் வந்து நிற்கிறான். இன்று சிவாவபை பாரக்க வந்தான். பசேகக் கொண்டிருந்ததால் சின்னம்மா வீட்டுக்குப் பின்னரேம் போகவேண்டியது தடைப்பட்டது.

குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு அவன் கலாவின் சின்னம்மாவபை பாரக்க முடியாததால், கலாவின் முகத்தில் கோபம் படர்ந்து விரிந்திருந்தது. கலா எதையும் சரியான நேரத்திற்குச் செய்யும் பணை. வளையாட்டில்; வாழ்வதால் வரும் பல நல்ல பழக்க வழக்கங்களில் அதுவும் ஒன்று. ஒரு இடத்திற்குச் சொன்ன நேரத்திற்குப் போகாவிட்டால் அது அவர்களை அழைத்தவர்களை அவமானம் செய்வது என்று கருத்தாகும்.

'கலா டார்லிங் ஐயம் சாரி, உனது சின்னம்மாவக்கு நாங்கள் ஏன் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு வரமுடியவில்லை என்று சொன்னால் புரிந்து கொண்டால் இல்லையா?' சிவா குற்ற உணர்வுடன் முணுமுணுத்தான்.

'உங்களுக்கு என்று சின்னம்மாவதைத் தெரியாது' அவள் பட்டினென்று சொன்னாள்.

'ஆமாம் இதுவரையும் உனது சின்னம்மாவை நான் காணவில்லை என்று உனக்குத் தெரியும்தானே' அவளுக்கு இப்போது கோபம் வரத்தொடங்கியது. அவன் வண்டென்றே நேரத்தைத் தவறவிடவில்லை என்று அவளுக்குத் தெரியும், ஆனாலும் அவனிடம் அவள் கோபப் படுவது நியாயமாகப் படவில்லை.

கலாவுடன் தர்க்கம் செய்யாமல் தனது பார்வையை அவர்கள் சின்ற வழி நெடுகவிரும்புத் தானம் பார்த்தபனை, தன்னை மரங்களிலும். கொத்தாகத் தொங்கும் மலர்கள்

கொடிகளிலும் தவழவிட்டான் .

இலங்கையில் போர் முடிந்து பல ஆண்டுகள் முடிந்து விட்டன. ஆனாலும் இடிந்த வீடுகளும், மதில்களும் போரின் வடுக்களைத் தாண்டி ஆங்காங்கே தனெய் பட்டன.

யாழ்ப்பாண நகரத்தில் ; தங்கி நிற்கும் போது முடிந்தவரை நடந்து சினைந்துதான் கலாவின் உறவினர்களைப் பார்ப்பனே என்று அவன் சொல்லியிருந்தான். யாழ் நகரின் இயற்கை, செயற்கை அழகை அவசரமான வாகன ஓட்டத்தில் தவறவிட அவன் தயாராகவில்லை. அவனின் சிறுவயதில் யாரோ ஒரு சொந்தக் காரரின் திருமணத்திற்கு யாழ்ப்பாணம் வந்தது ஞாபகமிருக்கிறது. அப்போது, யாழ்ப்பாணத்தின் மரங்கள், பக்கங்கள், செடிகொடிகள் அவன்கை கவர்ந்து விட்டன.

இலங்கையின் பெரிய நகரான கொழும்பு நகரின் ஆரவாரம், அவசரம், இடையிடாத சத்தங்கள் என்பன யாழ் நகரின் கிடையாது பெரும்பாலான குடியிருப்புகளில் அமத்தி நிலவும்.

அழகிய மாலநேர இளம் தினெறல் பண்ணைகை கடற்கரையாண்டி வந்து அவர்களின் கன்னங்களில் மூத்தமிட்டுச் சினைந்து. அவ்வப்போது சில வாகனங்கள் அவர்களைக் கடந்து சினைந்து.

கலா அவனுடன் பசோமல் விறுவிறுவென்று நடந்து கொண்டிருந்தாள் அவளின் கோபம் அவனுக்கு அளவாக்காமல் நியதாக்கவிரும்புது. அவளின் மௌனம் எரிச்சலையுண்டாக்கியது.

'வட இஸ்தமட்டர் கலா? நான் வண்டென்றே நேரம் கடத்திமாதிரி கோபப் படுகிறாய்' அவன் அவளைக் கோபத்துடன் கேட்டான் .

'நாங்கள் போன தடவை வந்தபோது சின்னம் மாவைப் பார்க்க முடியவில்லை என்பதால் அவர் பட்டதுக்கம் எனக்குத் தெரியும்' கலா தனக்குள் பசுவதுமாதிரி சொல்லிக் கொண்டாள் .

'கலா போன தடவை எங்களால் யாழ்ப்பாணம் வரமுடியவில்லையே' அவனுக்குக் கலாவைப் புரியவில்லை.

'உங்களாக்குச் சின்னம் மாவைத் தெரியாது' அவள் எரிந்து விழுந்தாள் ;.

சிவா தனது மனைவியின் சின்னம் மாவை நேரில் பார்த்தது கிடையாது. பழைய படங்களில் கண்டிருக்கிறான் . அந்தப் படங்களில் இளமையும் மிகவும் அழகானதுமான ஒரு இளம் பெண்ணின் சோகம் கவிழ்ந்தமுகம் அவனைத் துன்பப் படுத்துத் தியது. தவேராணி பத்தொன்பது வயதில் விதவையாகியவள் . அதன்பின்னர் தனது மகனுக்காக உழைத்து வாழ்ந்தவள் . குடும்பத்திலுள்ள பெரும்பாலானவர்கள் தங்கள் உயிர்பாதுகாக்க வளையாடாதுகாக்கச் சினைந்துபோது 'அவருடன் வாழ்ந்த வீட்டை' விட்டு விலகமாட்டனே என்ற பிடிவாதத்துடன் அந்தப் பழைய வீட்டில் தனிமையாக இன்னும் வாழ்வள் .

அவளின் வாழ்க்கையின் மூதாமடை எட்டிப் பார்க்கிறது. வளையாட்டிலிருக்கும் மகன் எவ்வளவோ கஞ்சியும் 'அவருடன் வாழ்ந்த வீட்டை விட்ட அகலமாட்டனே' என்று

'வாங்கோ தம்பி' தவேராணி தனது மராமகனவை வரவற்றோள். அவளின் அழகிய முகம்போல் குரலும் கணிரென்று அழகாகவிரும்புந்தது. 'கொஞ்ச நேரம் பிந்தி வந்ததற்கு மன்னிக்கவும்' சிவா பணிவாடன சொன்னான். சின்னம்மா அதற்குப் பதிலாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அவர்கள் அவளைப் பின் தொடர்ந்தார்கள்.

பெரிய பழைய வீட்டு. அடர்த்தியான வாழைத்தோட்டத்தின் நடுவில் அமையக்கூடிய காட்சி தந்தது.

உள்ளுழைந்ததும் கோயிலுக்கள் நுழைந்ததொரு பிரமணம். மிகவும் அமையக்கூடியும், அதிக சாமான்கள் இல்லாத முன்னறை. சுவரில் மாட்டியிருந்த ஒரு கலையாண்பட்டம் அவளின் பார்வையைக் கவர்ந்தது.

அழகான இளம் தம்பதிகளாகத் தவேராணியும் அவளின் மறைந்த கணவன் மாதவனும்; பூன்னகையும் பிமலகைகளும் படமாகப் பதிந்திருந்தார்கள். படத்திற்குப் பிமலகை போடப்பட்டிருந்தது.

அவர்கள் பசேத் தொடங்க முதலே, தவேராணி அவர்களைய அடத்த நாள மதிய சாப்பாட்டுக்கக் கட்டாயம் வரவேண்டும் என்றும் தற்போது, அவர்களுக்கு இரவுச் சாப்பாடு செய்யத் தனக்கு நேரமில்லை என்றும் சொன்னான். அதாவது அவள் இப்போது இவர்களுடன் நேரம் செலவளிக்க முடியாது என்று சொல்கிறாள் என்று அவன் புரிந்துகொண்டான்.

அவள் குரலில் இவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குத் தன்னிடம் வரவில்லை என்று கோபத்தின் பிரதிபலிப்பு ஒன்றும் கிடையாது. இவர்களுக்காகச் செய்து வைத்திருந்த பலகாரங்களையெல்லாம் வந்தாள். அதைத் தொடர்ந்து தனீர் வந்தது.

சிவா, கலா தம்பதிகளின் இருகூழந்தகையும் சிவாவின் பற்றோர்களுடன் கொழும்பில் இருப்பதாகத் தனது சின்னம்மாவைக் குச்சொன்னான் கலா. அந்த விடயத்தையெல்லாம் சில தினங்களக்கு முன் கலா தவேராணிக் குடெலிப்போன்ற சொன்னது சிவாவைக் குத்திரியும். அதுபற்றிக் கலா அவளது சின்னம்மாவைக் கு இன்றும்; சொன்னபோது,

'அதற்கென்ன அடத்த தரம் பிள்ளையையும் கட்டிவாருங்கள்' தவேராணி எழுந்தாள். அதாவது தங்களையெல்லாம் பற்றப்படச் சொல்கிறாள் என்று சிவா உணர்ந்துகொண்டான். அவளுக்குத் தரம் சங்கடமாகவிரும்புந்தது. குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு வராததால் பிரித்தானியர் மாதிரி தவேராணியும் கோபப்பட்டிருக்கிறாளோ என்று அவளுக்குப் புரியவில்லை.

சின்னம்மா வெளிக் கதவை வரையும் வந்தாள். அவர்கள் வாழைத்தோட்டத்தைக் கடந்து வரும்போது பெருவாழை இலகைகளால் மறைக்கப்பட்டிருந்த இடவெளியினடங்கத் திரைத்தில் வீட்டின் வெளியேயே படர்ந்திருந்த வெப்பமரமும் அதன்படியிலிருந்த ஒரு பெரும் பாம்புப் பூற்றும் பட்டென்று சிவாவின் கண்களில் பட்டு மறைந்தன.. இந்தப் பண்ணெணி இந்தப் பெரிய பாம்புப் பூற்று இருக்கும் வீட்டில் இருக்கிறாளா? அவன் தனக்குள் ஆச்சரியப்பட்டதுக்கொண்டான்..

இவர்கள் வீட்டைக் கடந்ததும் சின்னம்மா கட்டையைப் பிடிப்பிட்டு வீட்டை நோக்கி

நடப்பது கடைத்தது. கடைத்தது.

கலா சில அடிகள் நடந்துவிட்டுத் தன் நடையை மலே நகர்த்தாமல் அப்படியே நின்றான். 'சின்னம் மாவின் அவர் வரும் நேரம்' கலா சிவாவின் காதுகளில் முணுமுணுத்தாள்.

'வாட்' அவன் வாய்டுக்கமுதல் அவனின் வாயைப் பொத்தினாள் கலா.

'பசோமலிருங்கள்'

துறவி மாதிரியிருக்கும் இந்தப் பெண்ணுக்கு ஒரு 'அவரா?' அவன் தனது மனவியை ஏற இறங்கப் பார்த்தான்.

'இருந்தாலும் அது பெரியவிடயமில்லை. பத்தொன்பது வயதில் விதவையாகிய ஒரு தமிழ்ப்பெண் கட்சை காலத்தில் தனக்கு ஒரு துணையைத் தேடுவது நல்லதுதானே'

அவன் வாய்விட்டுச் சொல்லவில்லை ஆனால் ஒரு தாராளவாதியாக

நினைத்துக்கொண்டான். ஆனால்

சின்னம் மாவின், அமதியும், சாந்தமும், கருணைபெரிந்த குணமுள்ள துறவி மாதிரியான தோற்றமும் அவனைக் கழப்பியது.

அவன் மனதில் எத்தனையோ களேவிகள் வரும் என்று கலாவாக்குத் தெரியும் என்ற அவனுக்கும் தெரியும். மனவியைக் களேவிக் குறியுடன் பார்த்தான்.

'இலங்கையில் தொடர்ந்த இந்தப் போர் எத்தனை மனிதர்களை இப்படி ஆக்கியிருக்கிறது தெரியுமா?' கலா அவனைக் கட்டினாள்.. அவள் குரல் சோகமாகவிரந்தது. கண்கள் கலங்கியிருந்தன.

'அவளை உலகத்திற்குப் புரியாமலிருக்கலாம் ஆனால் என்னபைப் பொறுத்தவரையில் எனது சின்னம் மா ஒரு புனிதமான பிறவி, பதைத்தியமல்ல' கலா தனக்குத்தானே மெல்லமாகப் பேசிக் கொண்டாள்.

'ஒரு கணவன் இறந்தால் இன்னொரு துணை தேடுவதில் என்ன பிழை?' என்று கடைக்க அவன் வாய்டுத் தப்போது அருகில் ஏதோ சர சரவென்று ஏதோ ஊர்வது போலிருந்தது. அவன் பயத்துடன் அங்கும் இங்கும் பார்த்தான்.

கலா அவனின் கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு சின்னம் மாவின் கடை அருகில் நகர்ந்தாள். ஒரு பிரமாண்டமான நாகம் சின்னம் மாவீட்டுக்கு ஊர்ந்து போவது கடைபின் அடியிலிருந்த சிறு இடவெளியால் தெரிந்தது.

'இதுதான் சின்னம் மாவின் அவர்' கலா கணவனின் கண்களை நேரே பார்த்தபடி சொன்னாள். சிவா திகைப்பில் சிலையாக நின்றான்.

'சின்னம் மாவின் கணவன் கொலை செய்யப்பட்டு இறந்தபின் சில நாட்கள் அவள் யாருடனும் பேசிக் கொள்ளவில்லை. அவருடைய எட்டாம் நாள் சடங்கு செய்த அன்று வப்பே மரத்தடியில் ஒரு புற்று வந்திருந்தது. அதை எனது அம்மா கொத்தி அழித்து விட்டார். சில நாட்களாகப் பின் அதே புற்று வளர்ந்திருந்தது. அம்மா அங்கு

சென்றபோது ஒரு பாம்பு படமெடுத்தபடி ஆடிக் கொண்டிருந்தது.

'யாரையும் கப்பிட்டு இந்தப் பாம்பை அடிக் வணடும்' என்ற அம்மா சொன்னா. அதுவரையும் யாருடனும் பசோமலிருந்து சின்னம்மா ஓடி வந்தார். 'வணடாம். அவரை அடிக் வணடாம்' என்றாள். அவளின் மனநிலை குழம்பிப் போயிருந்தபடியால் அவள் பாம்பு உருவில் கணவன் வந்திருப்பதாக நின்கைகிறாள் என்று எல்லோரும் நினதை தார்கள்.

'என்னையும் எங்கள் பிள்ளையையும்; இனி அவர் பார்த்துக்கொள்வார்' என்று சின்னம்மா கதறினாள்.

வயிற்றில் குழந்தையுடன் விதவையாக ஒரு பத்தொன்பது வயது இளம் பெண் நின்ற கதறும் போது அவளுக்கு எதிராக யாரும் எதுவும் சொல்லவில்லை'

சிவா தனது மனைவி அவளின் சின்னம்மாவைப் பற்றி இதுவரை அவனிடம் சொல்லாத விடயங்கள் இவை.

'தமிழர்களாகக் காப்ப போராடுவதாகப் புறப்பட்ட தமிழ் இயக்கங்கள் எதிரியான சிங்கள இராணுவம் செய்த கொடுமையைவிடப் பயங்கரமாகவிரகுகிறதே?

அவன் பெருமச்சுவிட்டான். யதார்த்ததிற்கு அப்பால் வாழும் சின்னம்மாவின் சிதறந்த வாழ்க்கைக்கு; காரணமானவர்களை அவன் மனம் சாபமிட்டது.

கலா, சின்னம்மா பற்றிய தனது விளக்கத்தால் குழம்பிப் போன அவனது கைகளை அன்புடன் கோர்த்துக் கொண்டாள். 'உங்களுக்கு அப்படியேதும் நடந்தால் நான் உடனே உயிரை விட்டிருப்பேன் ஆனால் சின்னம்மா, அதன் பின் யாரையும் அந்தப் புற்று அருகில் போகவிடவில்லை. தினமும் பாம்புக்கு பால் வளைபார். அடுத்த கணம் தனது கணவனுக்குப் பிஜை செய்வார்.'

மாலை இருள் பரவத் தொடங்கியது. கலா விம்முவது அவனுக்குப் புரிந்தது. சின்னம்மாவில் கலாவுக்கு ஏன் அத்தனை பாவம், பரிதாபம், மதிப்பு என்று அவனுக்கு இப்போது தெளிவாகப் புரியத் தொடங்கியது.

கலா மெல்லிய குரலில் சின்னம்மா பற்றிய கதையைத் தொடர்ந்தாள்.

'காலம் பறந்தது நாங்கள் அத்தனைபேரும் இந்த வீட்டை விட்டு ஓவ்வொருத்தராக வெளியேறி விட்டோம். சூப்பன் மாவின் மகனையும் வெளிநாடு அனுப்பி விட்டாள். எனது வாழ்க்கையை அழித்தவர்களின் வாழ்க்கை நிரம்பி மலமாவதை நான் காண்பனே என்று சாபம் போட்டாள்..

பேர் முடிந்தது. பேரதைத் தொடங்கிக் கொலை வெறியாட்டம் போட்டவர்கள் ஒரு சிறுவழியில் தொலைந்த இலகைகளாக மறந்து விட்டார்கள். 'வானத்தில் இளம் நிலா எட்டிப்பார்த்தது. இந்த நிலவில் தனது குழந்தையுடன் கணவனுடன் சந்தோசமாக வாழ்க்கையைத் தொடராமல் போன சின்னம்மாவின் துயர் சிவாவின் மனதை நொறுபியது. மனைவியை அணைத்துக் கொண்டான். யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் கோயில் அணி ஓசைகளால் நிறையைத் தொடங்கியது.

சின்னம் மா இப்போது இறந்து விட்ட கணவருக்குப் பிஜை சயெத்து கொண்டு இருப்பாள என்று நினைத்தபோது அவனால் தனது வாழ்க்கையைத் தமிழ்ப்பயங்கரவாதத்தால் இழந்த பவித் திரமான பெண்மகைக்குக் கலங்கியது. கணவனின் மனதில் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் சிந்தனையைப் புரிந்தவளான கலா அவளை அணைத்துக் கொண்டாள். கலா பெரும்பிச்சு விட்டாள்.

'சின்னம் மா தனியாகப் பாம்புடன் வாழ்கிறார். இந்தப் பாம்புக்கு எத்தனை வயதோ தெரியாது. அல்லது ஒரு பாம்பு இறந்தால் இன்னொரு பாம்பு வராமோ தெரியாது..ஏதோ ஒரு நல்ல பாம்பு அடிக் கடி வரும். தன்னுடைய 'அவர்'; பாம்பு உருவில் தன்னைப் பாதுகாப்பதாகச் சின்னம் மா நினைக்கிறாள். அந்தப் பாம்பு பின்னரேத்திற்தான் வரும். அதற்காகச் சின்னம் மா யாரையும் பின்னரேங்களில் வீட்டுக்கு வர அனுமதிப்பதில்லை'.

மாதவனை அழித்தவர்கள் ஓட்டுமொத்தமாக அழிந்துவிட்டார்கள். மாதவன் பாம்பாகத் தன் அருமனை மனவியைப் பாதுகாக்கிறானா? சிவா தனது களேவியைத் தனக்குள் புதைத்துக் கொண்டான். அவன் விஞ்ஞானம் படித்தவன், ஆனாலும் சின்னம் மா போன்றோரின் மனித சிந்தனையை நம்பிக்கைகளுக்கும் காரணம் அவனுக்குத் தெரியாது.

வானத்தில் இளம் நிலா எட்டிப்பார்த்தது. இந்த நிலவில் தனது கும்பந்தையுடன் கணவனுடன் சந்தோசமாக வாழ்க்கையைத் தொடராமல் போன சின்னம் மாவின் துயர் சிவாவின் மனதை நெருடியது. மனவியை அணைத்துக் கொண்டான். யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் கோயில் அணி ஓசைகளால் நிறையைத் தொடங்கியது.

சின்னம் மா இப்போது இறந்து விட்ட கணவருக்குப் பிஜை சயெத்து கொண்டு இருப்பாள என்று நினைத்தபோது அவனால் தனது வாழ்க்கையைத் தமிழ்ப்பயங்கரவாதத்தால் இழந்த பவித் திரமான பெண்மகைக்குக் கலங்கியது. கணவனின் மனதில் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் சிந்தனையைப் புரிந்தவளான கலா அவளை அணைத்துக் கொண்டாள். கலா பெரும்பிச்சு விட்டாள்.

'சின்னம் மா தனியாகப் பாம்புடன் வாழ்கிறார். இந்தப் பாம்புக்கு எத்தனை வயதோ தெரியாது. அல்லது ஒரு பாம்பு இறந்தால் இன்னொரு பாம்பு வராமோ தெரியாது..ஏதோ ஒரு நல்ல பாம்பு அடிக் கடி வரும். தன்னுடைய 'அவர்' பாம்பு உருவில் தன்னைப் பாதுகாப்பதாகச் சின்னம் மா நினைக்கிறாள். அந்தப் பாம்பு பின்னரேத்திற்தான் வரும். அதற்காகச் சின்னம் மா யாரையும் பின்னரேங்களில் வீட்டுக்கு வர அனுமதிப்பதில்லை'.

மாதவனை அழித்தவர்கள் ஓட்டுமொத்தமாக அழிந்துவிட்டார்கள். மாதவன் பாம்பாகத் தன் அருமனை மனவியைப் பாதுகாக்கிறானா? சிவா தனது களேவியைத் தனக்குள் புதைத்துக் கொண்டான். அவன் விஞ்ஞானம் படித்தவன், ஆனாலும் சின்னம் மா போன்றோரின் மனித சிந்தனையை நம்பிக்கைகளுக்கும் காரணம் அவனுக்குத் தெரியாது.

'0000000000000000 '0000'

Written by - இராஜேஸ் வரி பாலசுப் பிரமணியம் -

Wednesday, 27 January 2021 11:14 - Last Updated Wednesday, 27 January 2021 11:35

---

rajesbala82@gmail.com